

[Carsten Andersen]

Forslag om motiveret dagsorden.

»Idet folketinget pålægger regeringen at give de ansatte i staten mulighed for at være medbestemmende ved moderniseringsprogrammets tilrettelæggelse og udformning gennem drøftelser i alle statens samarbejdsudvalg, hvor regeringen skal fremlægge de nødvendige oplysninger om moderniseringsprogrammets omfang og karakter, og sikre, at alle menneskelige og tekniske problemer, som moderniseringsprogrammet giver anledning til, inddrages i drøftelserne, samt tilgodese medarbejdernes behov for tryghed, går tinget over til næste sag på dagsordenen.«

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår i forhandlingen.

Ivar Nørgaard (S):

Jeg forstår på ordføreren for forespørgerne og på ministeren, at der er almindelig enighed om, at det, det drejer sig om, er at få indført et tillidsfuldt samarbejde mellem ledelsen og de ansatte og at sørge for, at lederne og medarbejderne får medindflydelse på regeringens moderniseringsprogram. Så langt, så godt – det tror jeg at mange andre kan tilslutte sig. Vi anser det også for vigtigt at gennemføre en modernisering, sådan som vi havde lejlighed til at udveksle synspunkter om det, da ministeren havde forelagt sit program. Det er i fuld overensstemmelse med de tanker, den tidligere regering havde, og er jo også et resultat af et udvalgsarbejde, der blev startet af den tidligere regering. Derfor er der vist god enighed mellem alle her i salen, så længe vi bevæger os på princippernes og erklæringernes område. Men det, der selvfølgelig er realiteten, er, hvordan vi praktiserer det ønskede tillidsfulde samarbejde, og her kan man godt have sine tvivl om, hvorvidt regeringen er indstillet på at gå så langt, som vi i socialdemokratiet ønsker at man skal gå.

Under debatten den 30. november 1983 gav jeg udtryk for, at jeg gik ud fra, at regeringen ville drøfte disse ting med de forhandlingsberettigede organisationer, og at også vi her i folketinget blev inddraget, når der skulle tages beslutninger om ændret adfærd. Og det forstod jeg på finansministeren

at han var enig med os i og ville drage omsorg for. Men jeg er blevet lidt i tvivl, efter at jeg har læst det cirkulære om statsinstitutioners og visse selvejende institutioners adgang til at udføre indtægtsdækket virksomhed, som finansministeren udsendte den 5. april 1984.

Det indeholder ganske rigtigt en række af de ting, som finansministeren også dengang gjorde rede for, og som vi diskuterede her i salen, men det afviger på nogle punkter fra, hvad jeg opfattede som det, finansministeren og vi enten var enige om eller hen ad vejen ville sørge for at blive enige om. Derfor vil jeg benytte denne forespørgselsdebat til at søge at skabe lidt klarhed om dette spørgsmål.

Finansministeren erindrer måske, at vi syntes, det var nogle temmelig firkantede regler, man havde opstillet vedrørende den metode, hvorefter man skulle indregne de fælles eller faste omkostninger, når man skulle give tilbud fra et sådant foretagende, nemlig de stive regler med minimalt 100 pct. tillæg og maksimalt 200 pct. Nu har finansministeren i cirkulærets § 6, stk. 2, gentaget den regel, som jeg forstod finansministeren egentlig selv erkendte var meget firkantet, og så har han i stedet for under stk. 3 sagt, at man i særlige tilfælde kunne fravige denne regel.

Jeg ved ikke, om det har været drøftet med organisationerne – mig bekendt har det ikke været drøftet med nogen her i folketinget – at formulere det på den måde, men jeg ville mene, at man skulle gøre stk. 3 til hovedreglen og det andet kun vejledende, og det var også det, finansministeren i virkeligheden accepterede under debatten her i folketingsalen. Det vil jeg bede finansministeren kommentere her i dag.

Noget, der mere direkte har med det at gøre, som forespørgslen drejer sig om, er spørgsmålet om den tryghed, som de ansatte kan have, når man gennemfører teknologiske ændringer og modernisering osv. Det bekymrer mig meget at læse, hvad man i cirkulærets § 4 siger om denne sag, nemlig at hvis man skal ansætte folk til indtægtsdækket virksomhed, vil man ikke lade de almindelige tryghedsregler gælde for dem, man dér direkte vil ansætte. Man siger udtrykkeligt, at finansministeriets cirkulære af 28. september 1983 om genbeskæftigelsestilbud til ledigble-